

ע"פ 5453/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5453/16

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט (בדימ') צ' זילברטל
כבוד השופט א' שהם

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 24.05.2016 בתפ"ח 24638-12-14

בשם המערער: עו"ד תמיר מרום

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'
בשם שרות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין
*

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע לפיו הורשע המערער על פי הודאתו

עמוד 1

בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל התייחסות לעונש, בעבירה של בעילה אסורה בהסכמה בקטינה, ובנסיין למעשה סדום בקטינה שמלאו לה 14 שנה אך טרם מלאו לה 16 שנה, בהתאם לסעיפים 346(א)(1) וסעיף 347(א)(1) רישא בצירוף סעיף 25, בהתאמה - הסעיפים הם לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977. על המערער הוטל עונש מאסר בפועל של 7 חודשים מהם ינוכו 45 יום בהם שהה במעצר ו-7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירת מין המפורטת בסימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, ופיצוי למתלוננת בסך 15,000 ש"ח.

2. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל. עמדת הסניגור היא כי יש להטיל עונש מאסר בדמות עבודות שירות, ולא אחר סורג בורח. הודגש כי למעט עבירה אחת בבית המשפט לנוער בו המערער לא הורשע, אין לו הרשעות קודמות והוא שילם את הפיצוי שהוטל עליו. התביעה התנגדה לקבלת הערעור.

בשלהי שנת 2016 שמענו טיעוני הצדדים. התרשמנו שלערעור פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, יש להחמיר בעבירות מין, לרבות בעבירות בהן הורשע המערער. מהצד האחר, המדינה הסכימה בכתב האישום המתוקן כי יסוד המחשבה הפלילית בעבירה הוא עצימת עיניים, לפיו נמנע המערער מלברר את חשדו באשר לגילה של המתלוננת. שיקול מקל נוסף טמון בעובדה כי בתחילת האירוע הסכימה המתלוננת למעשה, ובהמשך, כאשר ביקשה מהמערער להפסיק, כך פעל. אין בנתונים אלה - רכיב עצימת העיניים ביחס לגיל, מרכיב ההסכמה של המתלוננת והפסקת המעשים על ידי המערער כאשר התבקש לעשות זאת - כדי לגרוע מאחריותו של המבצע למעשים המיוחסים לו, אך יש לכך משקל לעניין העונש. ישנן עבירות מין דוגמת אלו לפנינו שבהן הקורבן לא יכול להסכים למעשה, והיעדר נכונות לברר נתון רלוונטי לעבירה איננו מאיין את המחשבה הפלילית הנדרשת. העונש, כפי שנגזר, איננו בהכרח חמור. ברם, בנסיבות העניין יש חשיבות לכך ששירות המבחן התייחס בחיוב לתהליך השיקומי שעובר המערער.

בנסיבות אלו, בדיון שהתקיים בסוף שנת 2016, מצאנו לנכון לדחות את התיק בחצי שנה כדי לקבל תסקיר מעודכן. ככלל, ניתן לומר כי המערער הפיק תועלת מהטיפול של שירות המבחן. הערכת המסוכנות של המערער הינה ברמה נמוכה עד בינונית, אולם סיום מוצלח של הטיפול עשוי להוריד את המסוכנות עד לרמה נמוכה. בתסקיר החדש הודגש כי המערער הסתייע בהליך הטיפול כדי להעמיק את הבנתו בגורמים שהביאו אותו לבצע את העבירות. לצד זאת, המליץ השירות על הטלת צו מבחן לשנה, ובסיומה שירות המבחן יקיים עמו קשר מעקבי-פיקוחי.

3. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים והחומר שהוגש, ואיזנו את השיקולים לחומרא ולקולא, החלטנו לקבל את הערעור באופן הבא:

א. תחת תקופת המאסר בפועל של 7 חודשים שהטיל בית המשפט המחוזי, על המערער יושתו שישה חודשי מאסר בפועל. מתוך תקופה זו, עליו לרצות 45 יום מאחורי סורג ובריא. יתרת תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות. זאת בכפוף להמלצת הממונה, אשר לשם כך תזמין את המערער באופן שיחל לרצות את עבודות השירות במהלך חודש אוגוסט 2017 או בכל תאריך אחר בסמוך לכך אשר יקבע על ידי הממונה.

ב. עונש המאסר המותנה, חייב הפיצוי וההוראה של בית המשפט המחוזי בדבר ניכוי 45 ימי המעצר מתקופת המאסר אחר סורג ובריא בתוקף.

ג. המערער יהיה תחת פיקוח קצין מבחן לתקופה של שנה.
עמוד 2

ניתן היום, י' בתמוז התשע"ז (4.7.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט (בדימוס)

ש ו פ ט
